

udelukket, at denne Kommission paa ny kan henvende sig til Regering og Rigsdag. Og hvis den kan godtgøre, at det er nødvendigt fortsat at hjælpe Kommunen, gaar jeg ud fra, at en saadan Hjælp vil blive ydet i fornødent Omfang.

De ærede Medlemmer Hr. Knud Kristensen, Hr. Parkov og Hr. Lundberg har udtalt sig om Tilskuddet til Skytteforeningerne og til Idrætten i det hele taget. Det ærede Medlem Hr. Parkov har navnlig rejst Spørgsmaalet ud fra den Betragtning, at Ministeriet har stillet sig vrangvilligt overfor Skytteforeningerne. Det er imidlertid ikke rigtigt; jeg har ikke paa nogen Maade stillet mig vrangvilligt, jeg har stillet mig paa det Standpunkt, at Tilskuddet til Idrættens Fremme skal ydes ligeligt til de forskellige Idrætsforeninger, og naar jeg har foreslaaet Nedsættelse af det Beløb, der hidtil har været ydet til Skytteforeningerne, kan jeg henvise til tilsvarende Nedsættelser under Ministeriet Neergaard. For Finansaaret 1923—24 nedsatte man Bevillingen til Skytteforeningerne fra 154 000 til 135 000 Kr. og Bevillingen til Dansk Idrætsforbund fra 43 500 Kr. til 42 500 Kr. Nedsættelsen af Tilskuddet til Skytteforeningerne var altsaa langt større end Nedsættelsen for Dansk Idrætsforbunds Vedkommende, og formentlig ud fra den Betragtning, at det var det rigtigste, fordi Skytteforeningerne havde faaet for meget i Forhold til Dansk Idrætsforbund. Paa Finanslovforslaget for 1924—25 forblev Bevillingerne uforandret, men paa Finanslovforslaget for 1925—26 var der igen en mindre Nedsættelse. Da Spørgsmaalet kom for i Finansudvalgene blev Nedsættelsen noget reduceret, og der blev i alt udderet 112 000 Kr. til Skytteforeningerne og 50 500 Kr. til Dansk Idrætsforbund, og endelig blev der bevilget 5 000 Kr. til Gymnastikdelingsfører-Kursus.

Disse Beløb er nu igen foreslaaet noget nedsat, saaledes at Bevillingen til Skytteforeningerne bliver 102 000 Kr. og det samlede Beløb til Idrættens Fremme 153 400 Kr. Jeg kan ikke se rettere end, at de her foreslaaede Nedsættelser er velbegrundede, — de er bl. a. begrundet i den Omstændighed, at Riget fattes Penge. Det ærede Medlem Hr. Parkov gjorde Indvending mod, at man ved disse Nedsættelser forud havde diskonteret Prisfaldet; og, sagde det ærede Medlem, det havde man jo ikke gjort noget andet Sæd. Dette er ikke rigtigt, thi i den Brændselslov, der i Dag er endeligt vedtaget her i Rigsdagen, er Brændselsbeløbet reduceret netop under Hensyn til, at Priserne er gaaet ned. Og jeg skulde tage

meget fejl, om ikke det vil vise sig, at de Beløb, der i Aar foreslaas til Idrættens Fremme, og ikke mindst de Beløb, der foreslaas til Skytteforeningerne, naar Hensyn tages til Prisniveauet, vil være lige saa fyldestgørende som de Beløb, der stilledes til Raadighed i Fjor. Jeg maa desuden gøre opmærksom paa, at ifølge de Beretninger, der foreligger fra Skytteforeningerne, er Medlemstallet stadig i Tilbagegang, har været det i Fjor og er det ogsaa efter den Beretning, der foreligger fra 1925.

Det ærede Medlem Hr. Parkov sagde, at Skytteforeningerne havde ingen Adgang til at faa andre Indtægter end det, de kunde faa gennem Medlemsbidrag, og det, de kunde faa ved Statstilskud, hvorimod Dansk Idrætsforbund kunde skaffe sig Indtægter gennem Fester. Jeg maa dertil sige, at af Beretningen for 1924, som jeg har læst, ser jeg, at Skytteforeningerne har holdt en Landsfest i Fredericia, og at denne Fest har givet Overskud paa imellem 7 000 og 8 000 Kr. Saa vidt jeg kan se, er dette Overskud for øvrigt ikke indgaaet i det almindelige Budget. Man har holdt det helt udenfor Indtægtsomraadet, har sat Pengene paa en særlig Konto, og de findes paa en Sparekassebog. Men det er altsaa ikke rigtigt, som det ærede Medlem sagde, at Skytteforeningerne ikke har haft Adgang til at faa Indtægter udover det, de kan faa af det offentlige og ved Medlemsbidrag. I det hele forekommer det mig, at det ærede Medlem Hr. Parkov vilde tjene Sagen ved ikke at gøre den til et politisk Spørgsmaal, altsaa ved ikke at tillægge mig, der har stillet Forslaget om Reduktionen, Motiver, som jeg slet ikke har haft. Jeg har ment, det var nødvendigt at reducere Beløbet, og jeg tror, at den Fordeling mellem de forskellige Grene af Idrætten, der nu findes paa Finanslovforslaget, er retfærdig.

Det ærede Medlem Hr. F. K. Madsen har spurgt mig, hvad det blev til med det nye Militærhospital, om man snart kunde vente en Ordning, hvorved Militærhospitalet fandt Anvendelse paa anden Maade. Jeg kan hertil sige, at det Udvalg, der behandler Spørgsmaalet, formentlig i Løbet af faa Dage vil blive stillet overfor et bestemt Forslag, og det er da mit Haab, at det nye Militærhospital maa overgaa til civil Administration, fordi Militæret faktisk ingen Brug har for det. Rigsdagen har jo allerede for flere Aar siden vedtaget en Lov, hvori det blev bestemt, at det nye Militærhospital skulde overgaa til Finansministeriet. Denne Lov blev imidlertid ikke stadfæstet, idet der blev gjort Indvendinger imod den af